et preceptor meus ſingulariſſimus. d. Car. florētinus: vt ſic
durius agatur cum eo qui per vicarium habet deſeruire vt
dicit gloſ. ⁊ eſt ratio ſm eū: quia maius odium eſt in eo qui
debet deſeruire per vicarium ſi nō deſeruit ꝙ in eo qui per
ſeipſum deſeruit: vt ſic qui in vno releuatur in alio grauetur
de offi. ordi. cum vos. in glo. ij. facit. c. cum. R. de offi. dele. et
ibi not. Aduertendum tamen qd Inno. ⁊ Hoſt. ſequendo
vltimam lect. dicunt ꝙ iſte qui non reſidet per ſe in eccleſia
non annexa vel non conſtituens vicarium erit priuatus ip-
ſo iure dummodo interueniant que interuenire debent ad
hoc vt vere dicatur non reſidens ſcʒ ꝙ moneatur loco ⁊ tpe
congruis: et quod aſſignetur ſibi tempus ad veniendum et
per ſuum iudicē. s. de cle. non reſi. ex parte. et duobus. c. ſeq.
quo etiam elapſo prouidentia eſt ipſum aliquantulum expe
ctare ne iuſte impeditus poſtea veniēs proceſſum faciat re-
16 uocari. iij. q. v. c. j. de re iudi. c. cum bertoldus. † Et hoc idē
a intelligendū eſt ſm eos vbicūqꝫ pena apponiᵗ negatiua[a] vel
equipollētibꝰ verbis: vt ſi dicaᵗ ſi nō reſederis i eccleſia: vel
vicarium non conſtitueris ſcias te priuatū. ⁊ in hoc caſu ob
ſeruanter que. s. dixi. que ſi obſeruata ſunt priuatus eſt ſine
aliqua ſnia. vbi em̄ pena adijcitur affirmatiue: vt in caſu. c.
ſi quis ſuadente. xvij. q. iiij. ⁊. s. eo. c. de multa. ⁊ ſimilibus ip
ſo facto ſine monitione penam incurrit. vt ibi patet. ⁊ quod
dictum eſt de negatiua procedit qn̄ tempus per conſtitutio
nem adijcitur: alias ſecus vt in. c. licet canon. de ele. li. vj. ⁊. c.
quā ſit. eo. ti. ⁊ li. ratio vero diuerſitatis eſt ſm eos: quia nō
facta latēt: vt in. c. cum in cūctis. de elec. facta patēt. de trāſa.
c. quanto. ad hanc rationem facit quod no. v. qd. j. quidam.
⁊. liij. diſt. ſi ſeruus ſciēte. ⁊ quod no. de rap. excōicati. ⁊ hec
theorica Inno. an pena apponatur negatiue vel affirmatiue
ſolet quaſi per omnes ſingulariter allegari: vt etiam ponit
Archi. in. c. licet canon. de ele. li. vj. ſed do. Cardi. dicit qd li
cet hec theorica ſit notabilis: tamen quantuʒ ad hāc literam
dicit ꝙ ſi poterit oſtendi ꝙ nō reſideat per vicariū cenſetur
priuatus: ⁊ ſic pronuntiabiᵗ. nam hic ſm eū intelligiᵗ adie
ctuʒ tps vt ſtatim cū eſt aſſecutus pbēdā cui eſt annexa eccle-
ſia parochialis faciat i ea deſeruire per vicariū. Si ergo nō
docuerit ſe hoc feciſſe vel per eū nō ſtetiſſe apparet retro qd
fuit priuatus cū ſtatim per eū ſtetit. ⁊ dicit ꝙ eo ipſo diceretᵗ
eū non reſidere ſi nō docetur de ɔrio: qꝛ ex quo ſibi incūbit
hoc facere teneᵗ docere ſe feciſſe. ⁊ ex hoc vrᵗ deſtrui theorica
Inno. vnde dicit ipſe ꝙ diſtinctio Inno. pcedit in his qui-
bus mora cōmittitur niſi interueniēte aliquo facto: puta in-
terpellatione: ⁊ ſic loquunᵗ. l. ſi ex legati cauſa. cū. l. ſeq. ff. de
ver. obli. quas alle. Inno. vbi ſi teneor ex ſtipulatione ad dā
dum ſeruum vel ex legato vt conſtituaᵗ in mora requiriᵗ vt
me interpelles. ⁊ ſic in diſpoſitionibꝰ hoīs hec pcedunt: ſed
in diſpoſitionibꝰ iuris cōis vel municipalis eo ipſo ꝙ facta
eſt conſtitutio ligat contrauenientes ſine aliqua monitione.
qd dicit intelligendum poſt duos menſes nō aliter: vt. s. de
conſti. c. ij. ⁊ hec diſpoſitio iuris inducit priuationē non reſi-
dentis per vicarium ſine alia monitione. vnde is ad quem
ſpectat collatio poterit iſto non vocato conferre parochialē
eccleſiam. s. eo. c. de multa. §. is quoqꝫ. ⁊. c. lʒ eps. j. eo. lib. vj.
⁊ qd dicit Inno. ꝙ negata latent non procedit hoc ſm eum:
quia hec eſt negatiua coarctata. ſ. ſi nō reſidet per vicarium
in eccleſia: imo ita patet ſicut affirmatiua. de electi. c. bone. el
17 j. vbi de hoc. ¶ † Hec ſcripta in hac varietate reperio q̄ vt
lucidius veritas pateſiat in duo mēbra redigo. Primo ex-
cludendo vnū caſum tanꝙ indubitabilē in quem oēs conue
niunt. ſ. qn̄ quis debet per vicarium deſeruire ⁊ nō deſeruit
vt talis cenſeaᵗ ipſo facto priuatus. Primū membrū diſtin
guendum nunquid nō reſidens per ſe in eccleſia curata alʼ
non annexa: cauſa legitima ceſſante ſit priuatus ipſo facto.
Scdm membrū an primo caſu ⁊ ſcdo exigaᵗ monitio pream
18 bula tanꝙ neceſſaria ad priuationē. ¶ † Quo ad primū tan
torum patrū reuerentia ſemper ſalua: puto priuationem ex
nō reſidentia in eccl'ia curata ipſo facto a iure induci. Pri-
mo probo per hunc ver. alioquin in ſi. poſitum. nam clauſu-
b la quātumcunqꝫ odioſa[b] poſt multa negotia etiā ſe minime
tangentia poſita omnia premiſſa concernit: vt eſt caſus de
clauſula appellatione remota in ſi. poſita in. c. inquiſitioni.
de ap. que quātūcunqꝫ ſit odioſa oia premiſſa concernit. ad
hoc. c. ſcdo regris. ⁊ qd ibi not. de ap. bene facit. c. cū dilecti.
de dona. ſm vnā lec. nā ſpāle eſt ibi ſi in donatione: vt clauſu-
la oneroſa in ſi. poſita referaᵗ tm̄ ad prima ⁊ nō ad oia pre-
cedentia. ergo in alijs diſpoſitionibꝰ ſecus eſt cenſendū. Itē
ſm aliam lec. huius. c. ideo illa clauſula oneroſa nō refertur
niſi ad proximā donationē: qꝛ alie donationes pmiſſe habe
bant ſuā clauſulā ⁊ limitationē: ſecus ergo ſi non habuiſſent

Sebaſti. Sapia.
a ¶ Negatiue. idē
tʒ Cardi. in cōſil.
l vj. inci. dū reue-
rēdus. Jo. d ana.
in. c. excōicamus.
§. cū moneātur. j.
de hereti. Pe. de
anc. in ɔſi. lxj. ici.
p clariori vbi limi
tat hanc doctrinā
vt late refert Fe
li. i. c. ij. j. d magi.
et hāc doctrinā di
cit aureā Feli. in
c. j. col. iij. circa ſi.
s. de conſtit.

Sebaſti. Sapia.
¶ Odioſa. Vide
Iaſ. poſt alios in
l. j. C. de lib. pte. in
l. ſi idē cū eodem.
§. ſi. ff. de iur. om.
iudi. Pau. de ca.
⁊ Soci. in. l. pe. ff.
de reb. dub.

vt hic. nā iſte. §. qui vero. quo ad ſui principium nullam hʒ
clauſulam vel determinationē: ergo determinatio ⁊ pena in
fine poſita dʒ referri ad oia: alʼs iſte. §. q vero. quo ad ſui pri
cipiū propter qd principaliter emanauit ſuperuacuus eſſet et
nihil induceret: ad qd doctores: ⁊ valde miror aduertentiā
nō habuerunt. nā ſi pena in ſi. poſita nō referᵗ ad principiuʒ
de quo puideret huius. §. principiū cum latius eſſet proui-
ſum. de hoc in. c. quia nōnulli. ⁊. c. relatū. s. de cleri. non reſi.
nec hoc eſt preſumēdū cū fuerit edita in cōcilio generali: vt
ptʒ in ſupraſcriptione. aliqd ergo noui dʒ inducere quo ad
ſui principiū. hoc etiā colligitur ex mēte litere. nam in prin.
huius. c. fuit prouiſum rectoribus ſeruitoribus ⁊ eccleſiarū
deputatis de cōgrua portiōe relinquēda cōſuetudine nō ob
ſtante. in. §. q vero. voluit ɔſulere cultui diuino: ⁊ ex quo ha
bent emolumentū debent ipſi eccleſie deſeruire: ⁊ vt hoc me-
lius obſeruareᵗ duxit penā apponendā. ⁊ hoc etiaʒ videtur
aperte pbari p tex. ibi: libere alij cōferenda: qꝛ velit ⁊ poſſit
qd dictū eſt adimplere ⁊c. nā ſi pena referretᵗ tm̄ ad illū qui
debet cōſtituere vicariū in eccleſia annexa: iſta verba nō poſ
ſent pprie ad inſtituendū in illa adaptari. nam tex. dixit qd
dʒ cōferri illi qui velit ⁊ poſſit: qd dictū eſt adimplere. ⁊ in
ver. niſi forte: fuerat dictū de inſtituēdo vicario. ſed iſte inſti
tuendus in iſta eccleſia annexa nō tenetur ad conſtitutioneʒ
vicarij: ſed dʒ per ſeipſum deſeruire ex quo nō habet prebē
dam in qua teneaᵗ reſidere: vt in. §. qui vero. dʒ ergo referri
etiam ad primū caſum vt ſit ſenſus ꝙ iſta eccleſia parochia
lis eſt cōferēda illi qui velit ⁊ poſſit p ſeipm in ea deſeruire.
ſicut dicit tex. in. c. quia nōnulli. ⁊. c. relatum. de cleri. nō reſi.
ad idē facit tex. ibi qd dictū eſt ⁊c. nō em̄ dicit qd prime di-
ctum ſed indiffinite dicit qd dictum eſt: ergo referᵗ ad omne
id qd eſt in iſto. §. quia indefinita equipollet vniuerſali. xix.
diſt. ſi romanorū. ⁊ no. in. c. vt circa. de elec. li. vj. Et hoc etiā
eſt cōſonum rationi ⁊ fauorabile cultui diuino. nam reſpon
deo ꝙ imunitas clericis cōceſſa propter cultū diuinū eo ipſo
deſinit ꝙ clerici cultui diuino nō intendūt: vt in. l. generali-
ter. C. de epi. ⁊ cleri. canonizata. xvj. q. j. cū ergo eccleſia cōfe-
ratur pter officiū vt in. c. ſi. de reſcrip. li. vj. ⁊ periculoſum
ſit non deſeruire in eccleſijs parochialibꝰ pter neceſſitates
ſubitaneas rationabile extitit puidere ⁊ inducere priuatio-
nē ipſo facto pter nō reſidentiā in talibus eccleſijs. Et ad
iura in contrariū allegata patebit reſpōſio ex infra dicēdis
in ſequēti membro: per que etiā corroborabuntur hec dicta.
19 ¶ † Scdo diſcutiendū erat an requiriᵗ monitio preambu-
la ad hoc qd cōmittaᵗ pena huiꝰ. §. ⁊ quicquid hic ſenſerint
doc. puto ſic dicendū: ꝙ qn̄qꝫ ſpe premiorū inducitᵗ quis ad
aliquid nō faciendū: ⁊ tunc premiū non debetur niſi cū deſi-
nit poſſe illud adimplere: vt no. gl. i. c. qd quidā. j. q. j. ⁊ ideo
ſi quis ſtipulaᵗ. x. ſibi dari ſi capitolium non aſcenderit per-
inde eſt ac ſi fuiſſet ſtipulatus. x. ſibi dari poſt mortē: qꝛ tunc
deſinit habere facultatē aſcēdendi. vt eſt tex. in. §. ſi qs ita ſti
puleᵗ. inſti. de verb. obli. Fallit in legatis in quibꝰ ſm leges
adhibēda eſt cautio mutiana ne inutilia ſint legata q̄ conſi-
ſtunt in nō faciēdo: nec impleri poſſit viuēte legatario puta
lego titio centū ſi nō aſcēderit capitoliū ⁊ de hac cautiōe. ff.
de cōdi. ⁊ demō. l. mutiane. Qn̄qꝫ metu pene quis inducitur
ad qd faciendū: ⁊ tunc aut tempus in quo fieri debet eſt de-
terminatū ⁊ clarū ꝙ ſi illo tpe actus nō geritur pena cōmit-
titur etiā nulla monitione precedēte: qꝛ dies appoſita inter
pellat p homine: vt in. c. licet canon. de elec. lib. vj. ⁊ in. c. po-
tuit. de loca. Qn̄qꝫ tēpus nō eſt diſpoſitioni penali adiectū:
⁊ tūc dico qd pena ipſo facto cōmittiᵗ cū affuit facultas il-
lum actū gerendi ⁊ minime fuit geſtus etiaʒ nulla admoni-
tione preābula: vt voluit gl. ſing. in. l. j. C. de his qui. vt īdig.
nā pena apponitur heredi non vindicanti morteʒ defuncti.
⁊ dicit ibi gl. ꝙ eo ipſo pena cōmittiᵗ ꝙ heres habuit oppor-
tunitatē vindicandi ⁊ nō vindicauit. ⁊ de illa gloſſ. facit ma-
gnū feſtum Bar. in. l. in cognitione. ff. ad ſilleia. vbi per illā
no. dicit ꝙ pena inflicta pter non factū incontinenti cōmit
titur cū affuit facultas actum faciendi ⁊ minime fuit geſtus.
nā hoc videᵗ pcedere de mente diſponentis. Contra hoc tm̄
videᵗ obſtare tex. in. l. j. §. magiſtratibus. ff. de magiſtr. cōue.
vbi dicit tex. ꝙ magiſtratui imputatur ſi tutorē pupillo non
dederit: ⁊ tn̄ tunc tantū poſſet cōuenire cum fuerint admo-
niti. Sed rn̄deo ibi delictū non eſt conſummatū niſi precedē
te admonitione: vt colligiᵗ ex illo tex. ſimile eſt in. c. j. de ſup.
neg. prela. cū ſi. ſecus qn̄ pena apponiᵗ per verba preſentis
20 tpis nulla facta mentione de admonitione. † Et pro predi-
ctis induco tex. no. in. c. cupiētes. in prin. de elec. li. vj. qui vi
deᵗ ſingularis in hac materia vbi diſponiᵗ ꝙ electi in prela
tos cathedraliū vel regulariū eccleſiarum immediate ſubie
ctarum pape